



Kritik af sagsbehandling og sagsbehandlingstid i Integrationsministeriet

I en sag om ægtefællesammenføring klagede en advokat på vegne af ansøgeren til ombudsmanden over sagsbehandlingstiden i Integrationsministeriet. Fra ministeriet modtog advokatens klage, og indtil ministeriet traf afgørelse i sagen, gik der lidt mere end 24 måneder.

Efter ombudsmandens opfattelse var den samlede sagsbehandlingstid alt for lang. Dette var meget beklageligt - også henset til at ansøgeren under hele forløbet havde opholdt sig i en flygtningelejr. Ombudsmanden kritiserede endvidere at ministeriet ikke underrettede advokaten om at sagen ikke kunne afsluttes inden for den frist ministeriet havde udmeldt, og at ministeriet ikke besvarede en rykker fra advokaten.

(J.nr. 2006-1701-600).

A, der var udlænding, søgte ved ansøgningsskema modtaget i Udlændingestyrelsen den 15. december 2003 om opholdstilladelse på grundlag af ægteskab indgået den 25. juli 2002 i Etiopien med den herboende B. B var blevet meddelt opholdstilladelse i Danmark den 2. juli 1997 efter udlændingelovens § 7, stk. 2. Den 12. maj 2000 havde han fået tidsubegrænset opholdstilladelse. På tidspunktet for A's ansøgning om opholdstilladelse var B stadig sundansk statsborger. Han fik imidlertid senere ved lov af 7. december 2005 dansk indfødsret med virkning fra den 14. december 2005.

Udlændingestyrelsen meddelte den 30. april 2004 A afslag på opholdstilladelse på grundlag af ægteskabet. Styrelsen henviste til at parrets samlede tilknytning til Danmark ikke var større end deres samlede tilknytning til Sudan.

Ved brev af 26. maj 2004 til ministeriet klagede advokat C for A og B over Udlændingestyrelsens afgørelse. I samme brev bad advokaten om aktindsigt i sagen.

25. januar 2007

2007-9-3

Forvaltningsret:
115.2
11.9

Den 1. juni 2004 bad ministeriet styrelsen om en udtalelse i sagen og oversendte samtidig advokat C's aktindsigtsanmodning til videre foranstaltning. Ved brev til advokaten af samme dato bekræftede ministeriet modtagelsen af hendes klage og aktindsigtsanmodning og oplyste om de foretagne sagsbehandlingsskridt.

Ved brev af 2. juni 2004 til ministeriet klagede B over Udlændingestyrelsens afgørelse af 30. april 2004. Brevet var vedlagt kopi af en ansættelsesaftale med X firma med tiltrædelsesdato den 26. april 2004 samt en tjenesteattest af 29. oktober 2003 fra Z firma i Kolding.

I brev af 7. juni 2004 meddelte ministeriet B at man samme dag havde videregivet hans brev af 2. juni 2006 til Udlændingestyrelsen således at det kunne indgå i grundlaget for styrelsens udtalelse.

Ved brev af 21. juni 2004 til ministeriet rykkede advokat C for aktindsigt i sagen og henviste til sit brev af 26. maj 2004.

Ved brev af 24. juni 2004 meddelte ministeriet advokaten bl.a. at man samme dag havde videresendt hendes brev til Udlændingestyrelsen hvor sagens akter på daværende tidspunkt befandt sig.

Den 28. juni 2004 meddelte Udlændingestyrelsen advokaten aktindsigt i sagen. Styrelsen oplyste at man ville afvente hendes bemærkninger i 14 dage inden man indbragte sagen for ministeriet. Styrelsen beklagede tillige den senere besvarelse af advokatens anmodning.

Den 22. juli 2004 orienterede ministeriet advokat C om at man samme dag havde rykket Udlændingestyrelsen for en udtalelse i sagen.

Den 18. august 2004 orienterede ministeriet Dem om at man samme dag på ny havde rykket Udlændingestyrelsen for en udtalelse i sagen.

Den 30. august 2004 modtog ministeriet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen.

Ved brev til ministeriet af 1. september 2004 kom advokat C med yderligere bemærkninger til sagen. C anførte bl.a. at den herboende ægtefælle, B, var anerkendt flygtning efter udlændingelovens § 7, stk. 2. Efter advokatens opfattelse kunne parret derfor ikke efter artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention henvises til at etablere deres familieliv i Sudan. Endvidere henviste advokaten til at A var kristen, og at hun og hendes familie flygtede til Etiopien i 1999 hvor hun er ankerkendt af UNHCR som flygtning.

Ved brev af 2. september 2004 oplyste ministeriet advokaten om at man havde modtaget Udlændingestyrelsens udtalelse, og at styrelsen havde henholdt sig til sin afgørelse af 30. april 2004. Ministeriet oplyste endvidere advokat C om at hun på baggrund af den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for sager af den pågældende karakter kunne forvente at hendes klients sag ville være færdigbehandlet i løbet af seks til otte måneder.

Den 7. september 2004 bekræftede ministeriet modtagelsen af advokatens brev af 1. september og oplyste bl.a. at ministeriet i denne anledning havde bedt Udlændingestyrelsen om en supplerende udtalelse i sagen.

Ved brev af 6. december 2004 bad ministeriet advokat C om at besvare nogle spørgsmål vedrørende hendes klienters forhold til brug for sagens behandling. Ministeriet henviste i den forbindelse til et vedlagt bilag hvoraf følgende fremgik:

"Som det har været omtalt i pressen, fremlagde Europarådets menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles i begyndelsen af juli 2004 en rapport om menneskerettighederne i Danmark. En del af rapporten omhandler udlændingelovgivningen.

Regeringen offentliggjorde den 22. september 2004 et notat, hvor alle menneskerettighedskommissærens anbefalinger på udlændingeområdet analyseres og kommenteres. Der gøres i notatet rede for indholdet af menneskerettighedskonventionens beskyttelse af familielivet.

...

Regeringen tydeliggør i notatet bl.a., hvornår flygtninge, der har giftet sig efter flugten fra hjemlandet, kan få ægtefællesammenføring, selvom de almindelige betingelser ikke er opfyldt.

Det fremgår således, at det ved vurderingen af, om et afslag på ægtefællesammenføring i Danmark vil indebære en krænkelse af ægteparrets ret til beskyttelse af deres eventuelle familieliv efter artikel 8 i Den Europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) er afgørende, om der er etableret et familieliv med en sådan relation til Danmark, at Danmark efter EMRK art. 8 er forpligtet til at tillade familiesammenføring her i landet.

I forhold til afgørelsen af, om det må anerkendes, at et ægtepar kan antages at have en ret til familiesammenføring i Danmark, er det relevant at få belyst, om der foreligger et eller flere af følgende forhold:

- Samliv på fælles bopæl i Danmark.

- Samliv på fælles bopæl i hjemlandet eller et tredjeland inden den herboende flygtnings indrejse i Danmark.

- Kontakt mellem ægtefællerne inden den herboendes flugt fra hjemlandet, når samlivet har været udelukket på grund af de omstændigheder, der har ført til den herboende flygtnings flugt fra hjemlandet.

- Børn i ægteskabet, herunder om de har opholdstilladelse i Danmark.

- Ansøgerens lovlige ophold på visum eller med opholdstilladelse her i landet.

Det vil være en betingelse for, at der kan antages at foreligge et krav på opholdstilladelse her i landet, at den herboende flygtning på tidspunktet for sagens behandling (fortsat) må anses for afskåret fra at kunne tage ophold i sit hjemland. Der vil derfor i tilfælde, hvor en belysning af dette spørgsmål måtte vise sig relevant, skulle ske en høring af Udlændingestyrelsens Asyl- og Visumafdeling.

Det er i sammenhæng med udfærdigelsen og offentliggørelsen af notatet besluttet, at udlændingemyndighederne bør gennemgå de sager, hvor de ovennævnte forhold spiller ind, for at sikre, at alle afgørelser er korrekte.”

Den 21. december 2004 besvarede advokat C ministeriets brev af 6. december 2004 og anførte at hun ønskede en afgørelse inden 14 dage. Samme dag bad advokaten Udlændingestyrelsen om en kopi af B's asylsagsakter.

Ved brev af 3. januar 2005 afslog ministeriet at fremskynde behandlingen af sagen. Ministeriet anførte at der ikke forelå sådanne helt særlige omstændigheder at der var grundlag for en fremskyndelse. Ministeriet henviste herved til sit brev af 2. september 2004 vedrørende den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for sager af den pågældende karakter.

Den 10. januar 2005 sendte ministeriet sagsakterne til Udlændingestyrelsen.

Den 13. januar 2005 sendte Udlændingestyrelsen kopi af B's sagsakter til advokat C og returnerede samtidig sagsakterne til ministeriet.

Den 10. februar 2005 sendte ministeriet efter telefonisk aftale på ny sagsakterne til Udlændingestyrelsen med henblik på at disse kunne indgå i grundlaget for styrelsens udtalelse.

Den 17. februar 2005 sendte Udlændingestyrelsen sin supplerende udtalelse til ministeriet sammen med sagens akter. I udtalelsen henviste styrelsen til sin afgørelse af 30. april 2004 og anførte bl.a. at der ikke i advokat C's brev af 1. september 2004 var nævnt omstændigheder der ændrede styrelsens stillingtagen til sagen.

Ved brev af 22. februar 2005 sendte ministeriet advokaten en kopi af Udlændingestyrelsens udtalelse af 17. februar 2005 og bad hende samtidig om inden 14 dage at indsende eventuelle bemærkninger til udtalelsen.

Ved brev af 25. februar 2005 orienterede advokat C ministeriet om at hun ikke havde yderligere bemærkninger til sagen, men henviste til sine breve af 1. september og 21. december 2004.

Ved brev af 29. marts 2005 bad advokat C ministeriet om at fremskynde behandlingen af sagen. Til støtte herfor anførte advokaten at B opholdt sig i Danmark, og at hun var bekendt med at ministeriet tidligere havde tillagt netop denne omstændighed afgørende betydning for beslutningen om at fremskynde behandlingen af en sag om ægtefællesammenføring.

Den 1. april 2005 afslog ministeriet at fremskynde sagen og henviste til at der ikke forelå sådanne helt særlige omstændigheder at der var grundlag herfor. Ministeriet bemærkede i den forbindelse at man tidligere havde fremskyndet behandlingen af en række sager hvor ministeriet havde vurderet at der var etableret et familieliv med tilknytning til Danmark. Under henvisning til ministeriets brev af 6. december 2004 oplyste ministeriet at man ikke umiddelbart mente at dette var tilfældet i C's klients sag. Endvidere henviste ministeriet igen til sit brev af 2. september 2004 vedrørende den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for sager af den pågældende karakter.

Ved brev af 20. april 2005 beklagede ministeriet at det endnu ikke havde været muligt at afslutte behandlingen af sagen. Som begrundelse henviste ministeriet til at der fortsat var et meget stort antal sager til behandling i ministeriet. Ministeriet oplyste at behandlingen af sagen kunne forventes afsluttet senest ved udgangen af maj måned 2005.

Ved brev af 20. maj 2005 til advokat C oplyste ministeriet at man efter en fornyet gennemgang af sagen havde fundet det rettest samme dag at bede Asyl- og Visumafdelingen i Udlændingestyrelsen om en supplerende udtalelse om hvorvidt B (fortsat) måtte anses for afskåret fra at tage ophold i sit hjemland. Ministeriet tilføjede at man snarest muligt efter modtagelsen af udtalelsen ville træffe afgørelse i sagen.

Den 28. juli 2005 rykkede ministeriet Udlændingestyrelsen for den supplerende udtalelse. Ministeriet orienterede samtidig advokaten herom.

Den 1. september 2005 modtog ministeriet den supplerende udtalelse fra Asyl- og Visumafdelingen i Udlændingestyrelsen. Af udtalelsen fremgik at der ikke var grund til at antage at B ved en tilbagevenden til Sudan ville risikere asylrelevant forfølgelse. Endvidere beklagede styrelsen den sene besvarelse af ministeriets henvendelse.

Den 6. september 2005 fremsendte ministeriet Udlændingestyrelsens supplerende udtalelse til advokat C.

I brev af 15. september 2005 fremkom advokaten med yderligere bemærkninger til sagen. Hun vedlagde endvidere dokumentation for at A var anerkendt som sudanesisk flygtning i Etiopien, og at hun opholdt sig i Flygtningelejren (...) der administreres af UNHCR. Herudover bemærkede advokaten at sagsbehandlingstiden på knap halvandet år efter hendes vurdering var fuldstændig uacceptabel. Efter advokatens opfattelse kunne der sættes spørgsmålstejn ved relevansen af de sagsbehandlingsskridt som ministeriet havde foretaget i sagen. På denne baggrund bad advokaten ministeriet om at træffe afgørelse idet hun ellers ville indbringe sagen for mig.

Den 26. september 2005 bad ministeriet styrelsen om en ny supplerende udtalelse på baggrund af advokat C's brev af 15. september 2005. Ministeriet underrettede samtidig advokaten herom.

Ministeriet rykkede den 27. oktober 2005 styrelsen for den supplerende udtalelse i sagen og orienterede advokaten herom.

Den 1. november 2005 fremkom Asyl- og Visumafdelingen i Udlændingestyrelsen med sin supplerende udtalelse i sagen. Af udtalelsen fremgik at afdelingen ikke havde fundet anledning til at udtale sig om A's mulighed for at bosætte sig i Sudan idet dette ville forudsætte en egentlig asylsagsbehandling. Asyl- og Visumafdelingen udtalte yderligere at B ikke var omfattet af hverken udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2 (som denne bestemmelse var affattet efter lovændringen den 1. juli 2002), og at man havde lagt Flygtningesnævnets afgørelse af 9. marts 1999 til grund for bedømmelsen. Asyl- og Visumafdelingen henholdt sig på denne baggrund til sin udtalelse af 26. august 2005.

Den 3. november 2005 sendte ministeriet Udlændingestyrelsens supplerende udtalelse til advokat C, og i brev af 9. november 2005 fremkom C med sine bemærkninger hertil. Herudover anførte advokaten endnu en gang at sagsbehandlingstiden på halvandet år efter hendes vurdering var fuldstændig uacceptabel, og at der kunne sættes spørgsmålstegn ved relevansen af de sagsbehandlingskridt som ministeriet havde foretaget i sagen. På denne baggrund anmodede advokaten igen ministeriet om at træffe afgørelse.

Den 5. december 2005 fremsendte advokat C yderligere oplysninger til sagen.

Ved telefonisk henvendelse den 15. december 2005 rykkede C ministeriet for en afgørelse i sagen.

Ved telefonisk samtale af 21. december 2005 oplyste ministeriet advokaten om at sagen beroede på en afklaring af de asylretlige forhold i sagen, og at ministeriet forventede at træffe afgørelse i starten af det nye år.

Den 23. december 2005 bekræftede ministeriet modtagelsen af advokatens breve af 9. november og 5. december 2005. Ministeriet oplyste endvidere at man forventede at træffe afgørelse i slutningen af januar 2006. Sagen beroede ifølge ministeriet på en stillingtagen til advokatens breve af 15. september og 9. november 2005. Endelig beklagede ministeriet den lange sagsbehandlingstid.

Ved brev af 2. januar 2006 sendte advokat C ministeriet en kopi af B's statsborgerretsbevis hvoraf det fremgik at han havde fået dansk indfødsret med virkning fra den 14. december 2005.

Den 6. januar 2006 bekræftede ministeriet modtagelsen af advokatens brev af 2. januar 2006 og oplyste at brevet med bilag ville indgå i grundlaget for ministeriets behandling af sagen.

Ved brev til ministeriet af 17. februar 2006 fremkom advokat C med yderligere bemærkninger til sagen.

Den 2. marts 2006 kontaktede advokaten telefonisk ministeriet som oplyste at sagen stadig beroede på principielle overvejelser, men at ministeriet arbejdede på at afslutte sagen snarest muligt.

Ved brev af 20. marts 2006 til ministeriet bragte advokat C på ny sagen i erindring.

På baggrund af telefoniske henvendelser fra advokaten den 9. og 10. maj 2006 kontaktede ministeriet hende telefonisk den 10. maj 2006. Ministeriet beklagede i denne forbindelse at sagen endnu ikke var afsluttet, og forklarede at sagen beroede på en godkendelse af kontorets indstilling i sagen.

Den 22. maj 2006 kontaktede advokat C telefonisk ministeriet. Ministeriet oplyste at sagen stadig beroede på en godkendelse af kontorets indstilling i sagen, og at kontoret havde rykket herfor.

Samme dag klagede advokat C til mig over den tid som ministeriet havde anvendt til behandling af sagen.

Ved brev af 30. maj 2006 bad jeg ministeriet om en udtalelse i sagen.

Den 6. juni 2006 traf ministeriet afgørelse og besluttede at sagen skulle sendes tilbage til styrelsen med henblik på at styrelsen skulle udstede en opholdstilladelse til A medmindre de grundlæggende betingelser herfor ikke var opfyldt. Endvidere beklagede ministeriet over for advokat C den meget lange sagsbehandlingstid der beroede på ministeriets generelle overvejelser om rækkevidden af Danmarks internationale forpligtelser.

Ved brev af 5. juli 2006 meddelte Udlændingesservice (tidligere Udlændingestyrelsen) A opholdstilladelse.

Den 28. juli 2006 afgav ministeriet sin udtalelse til mig. Af udtalelsen fremgik bl.a. følgende:

"Ministeriet skal udtale følgende om den konkrete sag:

Sagsbehandlingen i den konkrete sag har været væsentligt længere end normalt for sager om opholdstilladelse som led i ægtefællesammenføring, fordi sagen har givet anledning til, at ministeriet skulle overveje tre principielle problemstillinger, der alle har rejst spørgsmål om omfanget af Danmarks internationale forpligtelser:

1. Betydningen af, at den herboende ægtefælle har flygtningestatus i sager, hvor ægteskabet er indgået efter den herboendes flugt, og hvor de almindelige betingelser for ægtefællesammenføring ikke er opfyldt. Sagen var omfattet af den ændrede retsopfattelse, som ministeriet redegjorde for i ministeriets udtalelse af 2. august 2005 til Dem i sagen vedrørende udl.nr. (...), jf. herved Deres j.nr. (...).

2. Betydningen af ansøgers asylrelevante anbringender i en familiesammenførings sag, hvor de almindelige betingelser ikke er opfyldt.

3. Sagen var endelig omfattet af den 'frysning' af visse familiesammenførings sager, som ministeriet den 7. februar 2006 iværksatte i lyset af den daværende situation i Mellelmøsten. 'Frysningen' blev for Sudans vedkommende ophævet den 23. februar 2006.

Ministeriet ændrede den 6. juni 2006 Udlændingesservices afgørelse i sagen, og (A) fik den 5. juli 2006 opholdstilladelse i Danmark.

Ministeriet har i sin afgørelse af 6. juni 2006 overfor advokat (C) beklaget den lange sagsbehandlingstid og henvist til, at sagsbehandlingen har beroet på ministeriets generelle overvejelser om rækkevidden af Danmarks internationale forpligtelser.

Det kan oplyses, at da ministeriet modtog sagen, var den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for ægtefællesammenføringer 6-8 måneder, hvilket ministeriet orienterede (C) om den 2. september 2004.

..."

Den 2. august 2006 partshørte jeg advokat C over ministeriets udtalelse.

I brev af 11. august 2006 fremkom advokaten med bemærkninger til ministeriets udtalelse.

I relation til punkt 1 i ministeriets udtalelse bemærkede advokaten at ministeriet ændrede retsopfattelse vedrørende flygtnings ret til ægtefællesammenføring allerede i notat af 22. september 2004. Advokaten mente derfor ikke at dette kunne forklare hvorfor ministeriet først traf afgørelse i sagen ca. 21 måneder senere.

Med hensyn til punkt 2 i udtalelsen bemærkede advokaten at betydningen af ansøgers asylrelevante anbringender fremgår af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis vedrørende artikel 8, og at der således er tale om et helt elementært kriterium som myndighederne skal inddrage hvor det er relevant.

For så vidt angår punkt 3 i udtalelsen, anførte advokaten at en "frysning" af sagen på 16 dage ikke kan forklare en sagsbehandlingstid på 24 måneder.

I mit afsluttende brev af 25. januar 2007 til advokat C skrev jeg bl.a. følgende:

Ombudsmandens udtalelse

"1. Ministeriets sagsbehandlingstid

Der er ikke i forvaltningsloven fastsat generelle bestemmelser om en myndigheds sagsbehandlingstid. Spørgsmålet om hvornår den forløbne tid overskrider det acceptable, kan derfor ikke besvares generelt. Ud over den samlede sagsbehandlingstid må man tage andre forhold i betragtning, herunder sagens karakter, omfanget af de undersøgelser myndigheden skal foretage, den sædvanlige sagsbehandlingstid samt de løbende ekspeditioner i sagen.

Fra ministeriet den 28. maj 2004 modtog Deres klage over Udlændingestyrelsens afgørelse af 30. april 2004, og indtil ministeriet ved brev af 6. juni 2006 traf afgørelse i sagen, gik der lidt mere end 24 måneder.

Ministeriet har i sin udtalelse til mig af 28. juli 2006 anført at man i afgørelsen af 6. juni 2006 over for Dem har beklaget den lange sagsbehandlingstid, og at man har henvist til at sagsbehandlingen har beroet på ministeriets generelle overvejelser om rækkevidden af Danmarks internationale forpligtelser.

Det er min opfattelse at den samlede sagsbehandlingstid har været alt for lang. Også når der henses til at (A) under hele forløbet opholdt sig i en flygtningelejr i Etiopien.

Ved min vurdering har jeg bl.a. lagt vægt følgende:

a) Ministeriet ses ikke at have rykket Udlændingestyrelsen for svar på sin anmodning om en udtalelse af 7. september 2004. Udtalelsen blev først modtaget i ministeriet den 17. februar 2005, dvs. lidt mere end fem måneder efter at høringen var afsendt.

b) Af bilaget til ministeriets brev til Dem af 6. december 2004 fremgik at det var en betingelse for at der kunne antages at foreligge et krav på opholdstilladelse i Danmark, at den herboende flygtning (fortsat) måtte anses for afskåret fra at kunne tage ophold i sit hjemland. Det fremgik videre at der derfor – i tilfælde hvor en belysning af dette spørgsmål måtte vise sig relevant – ville skulle ske en høring af Udlændingestyrelsens Asyl- og Visumafdeling.

Allerede i Deres brev til ministeriet af 1. september 2004 havde De anført at (B) var anerkendt flygtning i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2, og at det ville stride imod artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention at henvise ham til at etablere familieliv med sin ægtefælle i Sudan.

På den baggrund er det min opfattelse at ministeriet på et tidligere tidspunkt end den 20. maj 2005 burde have afklaret behovet for yderligere undersøgelse af det asylretlige spørgsmål. En sådan afklaring ville sandsynligvis have afkortet sagsbehandlingstiden. Efter min opfattelse ville en tidligere afklaring bestemt have været ønskelig, navnlig når henses til den tid der på tidspunktet for modtagelsen af Deres brev af 21. december 2004 allerede var medgået til sagens behandling, og når henses til ministeriets underretninger (af 2. september 2004 og 20. april 2005) om forventet afslutningstidspunkt (marts og maj 2005) og afslag (af 3. januar og 1. april 2005) på fremskyndelse under henvisning hertil.

c) På grund af den lange sagsbehandlingstid har jeg overvejet om alle ekspeditioner i sagen har været relevante og dermed berettigede. Jeg mener imidlertid ikke at jeg har fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå at dette ikke skulle være tilfældet.

Imidlertid mener jeg at ministeriet – efter at have modtaget Deres bemærkninger i brev af 9. november 2005 til den supplerende udtalelse fra Udlændingestyrelsen – burde have bestræbt sig på at få fremskyndet behandlingen af sagen mest muligt.

På dette tidspunkt var der allerede sket en væsentlig overskridelse af den gennemsnitlige sagsbehandlingstid set i forhold til at sagen var lovet færdig i henholdsvis marts og maj 2005, og denne overskridelse beroede delvis på ministeriets forhold (jf. pkt. a og b ovenfor).

Hertil kommer at ministeriet fra december 2005 og frem over for Dem angav forskellige forklaringer på at sagen trak ud. Ministeriet anførte således at sagen beroede på 'en afklaring af de asylretlige forhold i sagen', 'en stillingtagen til Deres breve af 15. september og 9. november 2005', 'principielle overvejelser' og 'en godkendelse af kontorets indstilling i sagen'. Som jeg har forstået det, blev der imidlertid ikke fra ministeriets side i denne periode foretaget nogen egentlige sagsoplysningsskridt – sagen blev blot ikke færdigbehandlet.

Samlet set er det herefter min opfattelse at sagsbehandlingstiden er meget beklagelig.

Jeg har gjort ministeriet bekendt med min opfattelse.

2. Ministeriets sagsbehandling i forbindelse hermed

Af Justitsministeriets vejledning til forvaltningsloven (1986) fremgår det af punkt 206 og 207 at en forvaltningsmyndighed, hvis myndigheden ikke kan træffe afgørelse i sagen inden for en rimelig tid, bør give parten oplysning om hvorpå sagen beror, og så vidt muligt oplysning om hvornår myndigheden regner med at kunne træffe afgørelse. Tilsvarende bør myndigheden underrette parten når behandlingen af den konkrete sag på grund af særlige omstændigheder vil tage længere tid end sædvanligt.

Det fremgår endvidere af vejledningens punkt 208 at rykkerskrivelser fra den der er part i sagen, og som er rimeligt begrundet i sagsbehandlingstiden, i almindelighed bør besvares med det samme.

Den 23. december 2005 oplyste ministeriet over for Dem at ministeriet forventede at kunne træffe afgørelse i slutningen af januar 2006. De ses ikke at have modtaget nogen underretning om at denne udmelding ikke kunne overholdes. Først ved Deres telefoniske henvendelse af 2. marts 2006 oplyste ministeriet at sagen stadig beroede på principielle overvejelser.

Ved brev af 20. marts 2006 til ministeriet bragte De sagen i erindring. Ministeriet ses ikke at have besvaret denne rykker. Først den 10. maj 2005 beklagede ministeriet – i anledning af telefoniske henvendelser fra Dem – at sagen endnu ikke var afsluttet.

På den baggrund er det min opfattelse at ministeriet ikke har forholdt sig i overensstemmelse med punkt 207 og 208 i Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven. Dette mener jeg er beklageligt.

Jeg har gjort ministeriet bekendt min opfattelse.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i anledning af Deres klage.”